

let maå opfattes om, hvorvidt der var nogen Udsigt til, at nogen Gjennemførelse af Sagen kunde finde Sted i denne Samling. For at dette skulde lykkes, var der jo sket betydelige Anstrengelser i det Udvalg, der havde været nedsat i Sagen, jeg havde ogsaa haft Forhandlinger med det, og man var bleven enig om en ikke ringe Forandring i, hvad der fra Landssthingets Side var kommet, men saaledes, at, naar den blev fastholdt, havde man dog den Tro, at det var muligt at bevæge Landssthinget til strax og uden videre Forhandling saa at sige, hvad der vilde være nødvendigt, at gaa ind paa Sagen, og jeg havde som Minister erklæret mig villig til at slutte mig til denne Afgjørelse. Saaledes stod Sagen. Nu kom Forhandlingen i Sagen, og da viste det sig, at man optog Bestemmelser og nye Bestemmelser, som laa udenfor og stode i bestemt Modsetning til, hvad der laa i de Bestemmelser, som vare blevne vedtagne af Udvalget og Ministeren i Forening, som altsaa ogsaa egentlig gik udenfor, hvad der fra den ærede Rigsdagsmands Side var forudsat som givet, at man maatte slutte sig til, for at Sagen kunde ventes at blive tilendebragt. Dette havde den Følge, at jeg ikke kunde slutte mig til Endringsforslagene, fordi jeg maatte anse det for fuldstændig umuligt, at der med saadanne Forslag kunde være Tanke om en Tilendebringelse af Sagen paa den Maade, som vilde være nødvendig i Landssthinget. Dette er den rent historiske Sammenhæng. Men det var ikke dette, jeg just vilde sige, thi det har just ikke stor praktisk Virkning at komme tilbage dertil. Noget praktisk Betydning forekommer det mig dog at faae med Hensyn til den ærede Rigsdagsmands Uttringer, thi han siger, at han dengang har strakt sig saa langt, som han kunde, men Tilbudet blev ikke modtaget. Fra hvis Side? Fra Landssthingets? Men det kom jo slet ikke for i Landssthinget, og der var jo Tale om her at kunne tilvejebringe Noget, som Folkethinget og Landssthinget kunde enes om. Den ærede Rigsdagsmand strakte sig, sagde han, saa langsom han kunde. Der var dog Nogle, som strakte sig længere; der blev vedtaget nogle Forslag, som han, tror jeg, ikke engang var for. Men under alle Omstændig-

heder, det Væsentlige af hans Forslag var jo tilstede i den Skikkelse, som Lovforslaget fik i Folkethinget. Nu kom Lovforslaget i denne Skikkelse slet ikke til Landssthinget, og jeg kan derfor ikke ret forstaa, hvad der skulde foranledige den ærede Rigsdagsmand til at sige: nu gaar jeg tilbage fra Tilbudet, og den Ordning af Sagen, som jeg dengang fandt at være en, som man skulde kunne gaa ind paa, og som man kunde gaa ind paa, og som virkelig vilde føre Sagen et stort Skridt fremad, vil jeg nu ikke holde mig til, fordi den ikke blev modtaget dengang. Jeg kunde, som sagt, til Nød forstaa dette, naar Tilbudet var kommet til Landssthinget, og Landssthinget havde forkastet det, men selv da forekommer det mig ikke, at det vilde være rigtigt og heller ikke overensstemmende med den ærede Rigsdagsmands Handlemaade ved andre Leiligheder, hvor han er kommen frem og atter frem, indtil det er lykkedes. Naar der havde været, hvad der dengang ikke var, tilhørlig Tid til Forhandling med Landssthinget, som sandelig strax ikke kunde gaa ind paa det i Folkethinget Vedtagne, der i mange Punkter var en fuldstændig Omordning og tillige indeholdt nye Forrifter, som vare absolut imod, hvad Landssthinget tidligere havde vedtaget, naar man havde haft en rundelig Tid til Forhandling med Landssthinget, naar et Fællesudvalg derefter var kommet sammen, og der saa derefter havde været Tid til at forhandle med Ministeren, saa er det ganske vist, at jeg ogsaa mener, at der kunde have været Udsigt til, at denne Sag kunde være kommen igennem; men det var dette, der manglede. Men saa Meget er vist, at, hvem man end vil lægge Noget tillast — og kjendte man Forholdet rigtigt, vilde man ikke bebrejde mig Noget — er under alle Omstændigheder Landssthinget, hvad det ellers skal have Skyld for, i dette Punkt uskyldigt; Landssthinget er endnu ikke kommet til at erklære sig derover. Jeg vilde derfor sige, at, dersom man fik Sagen til Behandling i et Udvalg og vedtog et Forslag overensstemmende med, hvad der blev vedtaget den 28de Marts, og dette blev sendt til Landssthinget, saa fik man nu at se, om Sagen kunde gaa, og dersom man ikke gjør det, og Landssthinget op-